

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19.08.2003, sp. zn. 10 To 336/2003, ECLI:CZ:KSHK:2003:10.TO.336.2003.1

Číslo: 3/2005

Právní věta: Za doznání obžalovaného k činu ve smyslu ustanovení § 307 odst. 1 písm. a) tr. ř. nelze považovat takovou jeho výpověď, která obsahuje popis skutku zahrnující okolnosti, které by vylučovaly protiprávnost činu, např. že jednal v nutné obraně podle § 13 tr. zák. Prohlášení obžalovaného v hlavním líčení v nepřítomnosti poškozeného, že je ochoten uhradit škodu v určité výši, nelze považovat za jiné opatření potřebné k náhradě škody ve smyslu ustanovení § 307 odst. 1 písm. b) tr. ř.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové

Datum rozhodnutí: 19.08.2003

Spisová značka: 10 To 336/2003

Číslo rozhodnutí: 3

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Podmíněné zastavení trestního stíhání

Předpisy: § 307 odst. 1 tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Hradci Králové z podnětu stížnosti poškozeného zrušil usnesení Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 11. 6. 2003, sp. zn. 3 T 40/2003, a okresnímu soudu uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Z o d ů v o d n ě n í :

Usnesením ze dne 11. 6. 2003, sp. zn. 3 T 40/2003, rozhodl Okresní soud v Ústí nad Orlicí tak, že se podle § 307 odst. 1 tr. ř. podmíněně zastavuje trestní stíhání obžalovaného pro skutek ze dne 5. 1. 2003, spočívající v bezdůvodném fyzickém napadení poškozeného se způsobením zranění, kvalifikovaný obžalobou jako trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. a trestný čin ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 tr. zák. a soudem považovaný pouze za trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. Podle § 307 odst. 2 tr. ř. byla obžalovanému stanovena zkušební doba v trvání jednoho roku a podle § 307 odst. 4 tr. ř. mu bylo uloženo omezení spočívající v povinnosti zaplatit poškozenému na náhradu škody částku 2400 Kč ve lhůtě 15 dnů od právní moci napadeného usnesení.

Usnesení odůvodnil okresní soud tím, že obžalovaný se v hlavním líčení k jednání uvedenému v

obžalobě v plném rozsahu doznal a prohlásil, že uhradí poškozenému škodu 2400 Kč jako úhradu bolestného ve výši 20 bodů, kterou poškozený požadoval. Okresní soud má za to, že byly splněny všechny zákonné podmínky k podmíněnému zastavení trestního stíhání.

Proti tomuto usnesení podal poškozený J. Ch. v zákonné lhůtě stížnost, kterou odůvodnil tím, že ve věci nebyla splněna podmínka spočívající v úhradě škody nebo uzavření dohody o její náhradě. Do dne podání stížnosti nebyl poškozený kontaktován obžalovaným ani jeho právním zástupcem. Požadavek na náhradu škodu poškozený podle svého tvrzení nepodal z důvodu, že předpokládal, že dojde k projednání deliktu u soudu, kde měl v úmyslu škodu vyčíslit. Při výslechu na policii výši škody neuvedl, protože mu ještě nebyla známa. Navrhl, aby napadené usnesení bylo zrušeno.

Z podnětu podané stížnosti přezkoumal krajský soud podle § 147 odst. 1 tr. ř. správnost výroku napadeného usnesení i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost je důvodná, a to i z jiných důvodů, než stěžovatel uvádí.

Pro rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání nebyly vytvořeny zákonné podmínky. Především obžalovaný se k činu nedoznal způsobem předpokládaným ustanovením § 307 odst. 1 písm. a) tr. ř. Doznání jako podmínka pro podmíněné zastavení trestního stíhání musí zahrnovat všechny znaky skutkové podstaty trestného činu, včetně subjektivní stránky.

Obžalovaný však nedoznal úmysl spáchat trestný čin a dále událost popisoval tak, že pokud by soud z jeho výpovědi vycházel, jednalo by se ze strany obžalovaného o nutnou obranu ve smyslu § 13 tr. zák., která jako okolnost vylučující protiprávnost by vylučovala uznat obžalovaného vinným. Obžalovaný mimo jiné uvedl, že pěstmi ho napadl po hádce jako první poškozený.

Nebyla však splněna ani další zákonná podmínka týkající se náhrady škody, která byla trestným činem způsobena, ve smyslu § 307 odst. 1 písm. b) tr. ř. Je zřejmé, že obžalovaný v době vydání napadeného usnesení škodu nenahradil ani neuzavřel s poškozeným dohodu o její náhradě. Prohlášení obžalovaného v hlavním líčení, že je ochoten uhradit škodu ve výši bodového ohodnocení 2400 Kč, nelze považovat za jiné opatření potřebné k náhradě škody.

Je nutno uvést, že obžalovaný s poškozeným o náhradě škody nejednal a jeho tvrzení v hlavním líčení lze považovat za účelové. Poškozený také dosud škodu neupřesnil, když v přípravném řízení se připojil pouze odkazem na bodové ohodnocení, hovořil však také o poškození oděvu a není jasné, zda mu nevznikla i další škoda. Jestliže poškozený včas a řádně uplatnil návrh ve smyslu § 43 odst. 3 tr. ř., může později, a to i po zahájení dokazování v hlavním líčení, svůj návrh co do výše požadované náhrady škody upřesnit, resp. rozšířit. Ze spisu přitom nevyplývá ani to, že poškozenému bylo včas doručeno předvolání, resp. vyznění o hlavním líčení.

Z těchto důvodů nemohlo v daném stadiu řízení napadené usnesení obstát a krajský soud je proto z podnětu podané stížnosti podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. ř. v celém rozsahu zrušil a Okresnímu soudu v Ústí nad Orlicí uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl.